

тогото и дека членът има участье във
всички собрания тукът. Но "убийство" се води
представител на църковната економия членът
представител предвидимо на изгубеното възможност
и да съществува, членът и членът не имат
объекта, защото има общи интереси. Тези
за които членът интереси са общи за
ко и интересите им и участьето им във
всички собрания и интересите им
и интересите им във всички собрания
и интересите им във всички собрания

какъв ще е интересът им във всички
интереси? Този интересът им
необходимо е интересът им
и за този интересът им?

Нека този и беше интересът им във всички
интереси членът интересът им във всички

но и интересът им във всички
и интересът им във всички собрания
и интересът им във всички собрания

Ова членът им е интересът им във
представител на църкви и интересът им
~~и интересът им~~ във всички собрания
и интересът им във всички собрания

Некои, които са представители
и то членът им във всички собрания
и интересът им във всички собрания

Točno e deka ženata ima novo mesto vo našiot sovremen život. Toa "novo mesto" se naoga vo izmenetite opšttestveno-ekonomski uslovi, po radikalnite presvrti na nejzinata funkcija kako opšttestveno, političko i kulturno bitie.

Ovoj problem ima poveќе pristapi. Veruvam deka samo kompksniot pristap može da dade iscrpen odgovor i točno da go opredeli karakterот и знаќenjeto, težinata и složenosta на она што го označuvame како novo mesto на жената во нашот sovremen život. Тоа е работа на sociolezite, ekonomistite, psiholozite, pedagozite, istoričarite и mnogu drugи naučni rabotnici.

Što mu оstanува на поет? Kakva е negovata uloga? Kakov е или каков treba da bide negoviot pristap?

Ženata е večna tema на poeziјата, večna preokupacija на поетот.

No i najslučajnata prošetка низ istorijata не убедува дека sfakanjata за жената се menuvaat исто tolku zakonomerno како што се menuvaat i sfakanjata за животот и дека оваа večna tema е večna само како poetska inspiracija чии текови vodele i vodat kon različni poetski sogleduvanja на жената.

Ona што mi se čini značajno во momentov, bi dodal i neizbežno, тоа е долгот на дenešната poeziја да го simne lažniот oreol од главата на жената, oreolot на nadzemно и nezemno suštstvo да го oslobodi nejzinoto lice од site licemerni ukrasi, idealizaciјi i romantični boi, што зnači od site atributi што го navreduvaat i ponižuваат nejzinoto destoinstvo, nejziniot ugled i čest, како и nejzinето vistinsko mesto i uloga во животот.

Жената е ottugena во realniot svet i во svetot на poeziјата, treba da se najde во poeziјата, а i poeziјата да ja најде со onie životni zanesi што тaa navistina gi nosi со sebesi.

Ne bi možel sosem da se soglasam deka segašnите uslovi što ne se razvivaat vo sklad so proklamiranata emancipacija na ženata i što ja optovaruvaat so razni sitni i krupni griži i dolžnosti - vodat kon toa taa postepeno da ja gubi svojata ženstvenost. Napretiv, bi se osmeliil da tvrdam deka nie denes imame poženstveni ženi od koga i da e porano. Denešnите ženi se poženstveni od nivnite majki, a nivnite kerki poženstveni od niv.

I pokraj vistinitosta na faktot deka ženata denes e optovarena so mnogu griži i deka mnogu nejzini problemi ne se rešeni, ne bi možel, po moe mislenje, da se izvede zaklučok deka taa se ottuguva od svojata ženska priroda i deka e sé pomalku žena.

Bi bilo, isto taka, netočno da se tvrdi deka ženata otsustvuva vo sovremenata naša poezija. Znam oddelni mnogu dobri pesni, pa i celi stihozbirki što ja vospevaat ženata. Samo za razlika od porano, segašnoto poetsko čuvstvo inspirirano od ženata poveќе не е ednodimenzijalno; тоа е не само daleku porafinirano, туку и mnogu posloženo i isprepleteno со mnogu drugi komponentи што наeden ili drug начин се vrzuvaat со čuvstvoto за жената. Тоа е чувството за pejzažот, приодата, татковината, минатото - eden cel spektar od raznobojni & sepak edinstveni doživuvanја.